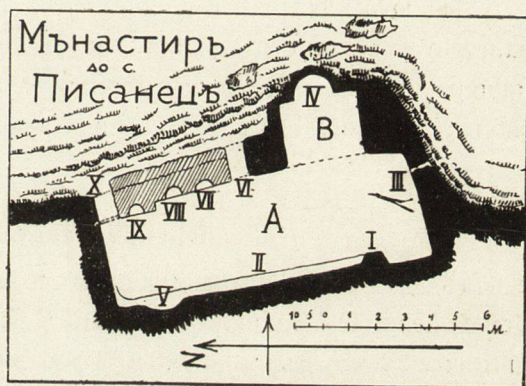

западно отъ устието на Торлашката рѣка (Долапъ-дере) срѣщу Писанското Градище, се намѣрва изкуствена пещера, нарѣчена „Мънастиръ“.

Прѣдната източна стѣна е съборена и частитѣ отъ нея, въ видъ на блокове, се търкалятъ по стѣрмния склонъ надъ рѣката.

Формата на църквата (А) е правиленъ правоъгълникъ — 11·9 м. дълъгъ, продълженъ къмъ югъ, 4·2 м. широко; височината на църквата е 2·75 м. Въ западната стѣна, на 1·72 м. отъ южния ѝ край, се издава единъ полупиластъръ (I) — 0·4—0·6 м. на внѣ отъ стѣната, малко стѣсненъ отпрѣдъ (0·70 м.); край сжщата стѣна, между пиластѣра и сѣверния край на стѣната, има скална пейка (II) — 0·35 м. широка и 0·43 м. висока. Въ южната стѣна (0·8 м. дебела) има едно тѣсно прозорче (III) — 0·18 м. широко, 1·2 м. високо и 1·35 м. надъ пода).

Олтарната частъ е била изсѣчена като отдѣлно отдѣление (В) 3·0 м. широко, близо до южния край (1·4 м.) въ източната стѣна на църквата; прѣдната източна частъ е вече напълно съборена, и е останала само западната половина на олтарната частъ. Въ 1903 г. се познавали още контуритѣ на абсидата (IV). Отъ източната стѣна на църквата е останалъ само единъ пиластъръ (VI) (1·5×1·5 м.) до олтарната частъ, но прѣзъ 1887 г. е съществувалъ още единъ входъ до казания пиластъръ (VI), а въ стѣната, на сѣверъ отъ входа, 3 пизюли (VII—IX) съ образи на светци и единъ входъ на сѣверъ отъ тѣхъ; послѣднитѣ части сега сж вече нарочно напълно съборени съ барутъ отъ малджиитѣ подъ покровителството на общината.

Фиг. 111.

Подъ скалитѣ на мѣнастира има изворъ „Старото кладенче“.

63.

Въ западната скална стѣна, подъ срѣдната частъ на Писанската крѣпость — Българското Градище, — въ горнитѣ ѝ пластове, се намира една малка скална църква съ четирежъгълна абсида въ източната ѝ стѣна; църквата е отворена отъ южната и западната страна и е била първоначално заградена отъ тѣзи страни съ дървена стѣна, отъ която сж запазени само подпорни дупки отъ отвѣсни диреци. Въ църквата, въ